

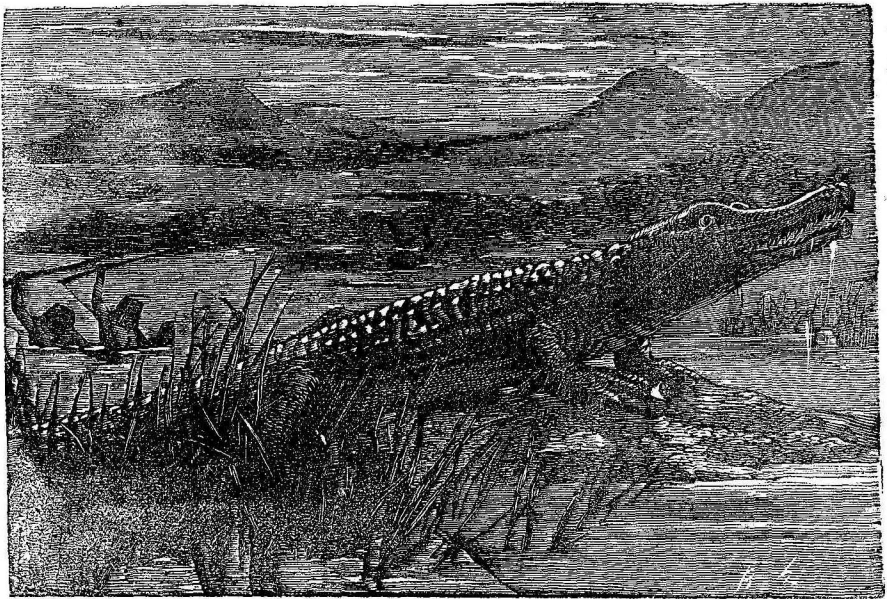
Ἡ ἱστορία μᾶς ἀναφέρει, ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βύλου ἔπесαν κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη τῆς βασιλείας τῆς Μαρίας πολ-
λὰι εὐγενεῖς καὶ σοφαὶ κεφαλαὶ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' οὔτε πρό, οὔτε μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμόν τῆς Ἰωάννας Γρέϋ ἐξετελέσθη
ὑπὸ γυναικὸς καὶ μάλιστα βασιλείσσης πράξις σκληροτέρα ἢ ἀπε-
χθεστέρα τῆς καρατομήσεως τῆς ἀθώας ἐκείνης πριγκιπέσσης.

ΠΕΡΙ ΟΝΕΙΡΩΝ.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχόλησαν τὴν
ἀνθρωπίνην διάνοιαν, οὐδὲν ἄλλο ἵσως παρεζάλισε πε-
ρισσότερον αὐτὴν ἀπὸ τὰ ὄνειρα. Ἀκόμῃ δὲ καὶ τὴν
σήμερον ἐξακολουθοῦν νὰ ᾔναι τὸ ἀντικείμενον πολ-
λῆς συζητήσεως μεταξὺ τῶν σοφῶν, πολλῶν δὲ φρό-
νων, καὶ ἐλπιδῶν περὶ μελλόντων πραγμάτων μεταξὺ

πατρικῆς εὐλογίας, νοκτωθεῖς καθ' ὁδὸν εἰς μέρος τι
καλούμενον Λοῦζ (Γενέσεως κή. 19) ἔλαβε λίθον ὡς
προσκεφάλαιον καὶ κατακλιθεὶς ἀπεκοιμήθη· ἐνῶ δ' ἐ-
κοιμάτο οὕτως εἰς τὸ ὑπαιθρον, εἶδεν ἐνύπνιον καὶ ἰδοὺ
κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς ὁποίας ἡ κορυφὴ
ἔφθανε μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ δ' ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέ-
βαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ ὁ Κύριος
ἵστατο ἐπάνωθεν αὐτῆς, καὶ εἶπεν, «Ἐγὼ εἰμαι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου καὶ ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσαάκ· τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας κοιμᾶσαι, εἰς σὲ θέ-
λω δώσει καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου...» (Γενέσ. κή. 12—16.)

Τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ἦτο πολλὸ ἐνθαρρυντικὸν εἰς τὸν
Ἰακώβ, καὶ ἀπλήρωσε τὴν ψυχὴν του μὲ ὕμνους καί-
τρομεροὺς διαλογισμοὺς περὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἔκα-

Ἀφρικανὸς Κροκόδειλος.

τῶν ἀμαθῶν καὶ δεισιδαιμόνων.

Ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα περὶ ὁνείρων
δὲν σκοπεύω νὰ ἐκθέσω εἰς τοὺς μικροὺς μου ἀναγνώ-
στας τί φρονοῦν οἱ σοφοὶ περὶ αὐτῶν, ἢ πῶς τὰ ἐξη-
γοῦν οἱ σημερινοὶ ὀνειροκρίται, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ χρησι-
μοποιήσω διὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν διαφόρους ὡ-
ραίας εἰκόνας, παριστάσας τὰ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ ἀνα-
φερόμενα ὄνειρα, πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ἐνταυτῷ
διδασκαλίαν αὐτῶν. Ἀρχομαι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου ὁνεί-
ρου, τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου, ὅπερ εἶναι

Α'. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ.

Ὅταν ὁ Ἰακώβ ἠναγκαίσθη ν' ἀφήσῃ τὴν πατρικὴν
σκέπην καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
τὸν θεῖόν του Λάβαν, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίκησιν τοῦ
ἀδελφοῦ του Ἠσαῦ, διὰ τὴν δι' ἀπάτης ἀρπαγὴν τῆς

μεν, ἀφ' οὗ ἐξύπνησε, ν' ἀνκράξῃ, «Βεβαίως ὁ Κύριος
εἶναι εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἤξευρον.»
Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπε, «Πόσον φοβερός εἶναι ὁ τόπος
οὗτος! δὲν εἶναι τοῦτο εἰμὴ οἶκος Θεοῦ καὶ αὕτη ἡ
πύλη τοῦ Οὐρανοῦ!» (Γενέσ. κή. 16, 17.)

Πρὸς ἐνθύμησιν τοῦ ἐνυπνίου του τούτου καὶ τῶν
ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰακώβ ἔλαβε λίθους καὶ ἔστη-
σεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· ἐκ τῶν ἐπομέ-
νων συμβάντων τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακώβ μαθηθάνομεν, ὅτι
τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο ἠλήθευσεν, ὁ δὲ Κύριος ἐπεπλήρωσεν
Ἰλᾶς τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τότε.

Μετὰ ταῦτα ἐφάνη ὁ Θεὸς δι' ἐνυπνίων εἰς τὸν Ἰα-
κώβ εἰς διαφόρους τόπους καὶ περιστάσεις, καὶ ἐφα-
νέρωσεν εἰς αὐτὸν τὸ θέλημά του καὶ τὸν διεβεβαίωσε
περὶ τῆς εὐνοίας του.